

Præst og Sogneforstanderskab eller Borgerrepræsentanter derom ere enige, vil Confirmationen være at afholde 2 Gange om Aaret, saa fremgaaer det strax deraf, at det vistnok vil være vanskeligt at opnaae en saadan Enighed, og det synes ogsaa, at det ærede Mindretal selv har næret nogen Tvivl om, hvorvidt saadan Enighed kan opnaaes, idet der i sidste Pausus af Forslaget tilføies: „Hvor saadan Enighed ei er tilstede, afgjøres Spørgsmaalet af Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet, der har ei alene at tage Hensyn til Sogneens Størrelse og Veienes Længde osv.“ Man maa desuden lægge Mærke til, at, selv om der er tilveiebragt en saadan Enighed mellem Præst og Sogneforstanderskab, saa er det derfor ikke vist, at det Resultat, hvortil man er kommen, stemmer overeens med Fleertallet af Menighedens Ønsker. Vel er der aabnet den Udvei, at der igjennem Kirke- og Underviisningsministeriet kan søges Tilladelse til at holde Confirmation 2 Gange om Aaret, men, naar man seer hen til, hvor vanskeligt det i Almindelighed er at faae saadanne Tilladelser, saa troer jeg, at denne Udvei taber en Deel af sin Betydning. Desuden forekommer det mig ogsaa, at, dersom Forslaget vedtages, forrykker man det Princip, der stedse har søgt at gjøre sig gjældende her i Thinget, nemlig saavidt muligt at undgaae Bevillingsvæsenet, og det vil tillige blive meget byrdefuldt for Ministeriet, thi jeg holder mig forvisset om, at af de ti Sogne ville de Ni komme til at indgive saadanne Ansøgninger, da jeg troer, at den Enighed, hvorom her er Tale, ikke let vil kunne opnaaes. Jeg skal foreløbigt indskrænke mig til disse korte Bemærkninger og afvente, hvad der iøvrigt maatte blive yttret i saa Henseende.

Monrad: Da denne Sag er discuteret saa vidtløftigt, skal jeg satte mig i Korthed. Det forekommer mig dog at være indlysende, at, hvor inderligt man end kan være overbevist

om, at Confirmation to Gange om Aaret er et stort Gode for Befolkningen, saa kan man dog ikke antage, at det skulde være hensigtsmæssigt i alle Sogne, uden Undtagelse, og det forekommer mig heller ikke at være rigtigt at lade det beroe paa et enkelt Medlem af Menigheden, hvorvidt der skal holdes Confirmation to Gange om Aaret, men, naar der siges, at det kan skee, naar Præst og Communalbestyrelse derom ere enige, saa forekommer det mig ikke, at man kan have Noget at befrygte, især naar der ved Sognebaandets Løsning indtræder en større Frihed for den Enkelte til at vælge sin Præst. Det er ganske rigtigt, at der kan indtræffe Tilfælde, hvor det kunde være ønskeligt for Befolkningen, at Confirmation afholdes to Gange om Aaret, medens Sognepræsten dog af en eller anden Grund ikke kunde være villig dertil, men for dette Tilfælde er der jo truffet den Foranstaltning, at Sagen skal afgjøres af Kirke- og Underviisningsministeren, da han jo er den, der bedst vil kunne tage baade den mere materielle Side og tillige Underviisningens Løb i Betragtning, og han vil have en større Frihed i denne Henseende, end de, der tidligere udøvede Bevillingsmyndigheden, have haft, idet Confirmation to Gange om Aaret tidligere kun skulde afholdes, hvor Sognet var særdeles stort, hvorimod Bevilling dertil nu kan gives overalt, og det forekommer mig saaledes, at der i denne Henseende ikke er noget Mere at ønske; under alle Omstændigheder kunde man jo see, om det, naar disse Bestemmelser bleve tagne, kunde være ønskeligt at gaae videre i denne Retning. Hertil kommer, at efter den Conference, som har fundet Sted med den ærede Minister, troer jeg, at Sagen bedst fremmes ved et Forslag, som kan vente at finde Understøttelse hos Ministeriet. Forøvrigt skal jeg overlade Sagen til Forsamlingens Afgjørelse.